

ROMANA PRÆTENSÆ
PROROGATIONIS CAPITVLI
GENERALIS

PRO

RR. PP. MAGISTRIS, ET VOCALIBVS
Ordinis Eremitarum Sancti Augustini.

SVM MARI V M.

SIXTUS PAPA V.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

§. 1. Exigit incumbētis Nobis Apostolicae seruitutis Officium, ut in Religiosorum sodalitatibus, quos idē Altissimus in suum sibi Sanctuarium ad cœteros fidèles viam salutis dōcendā segregauit, quid cuique semper expediat, salubriter prouideamus.

§. 2. Licet itaque Priors Generales Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini à tempore immemorabili fuerint perpetuū nisi per cessum, vel deceſsum, seu assumptionem ad maiorem dignitatem, aut etiam quandoque per depositionem oportuerit nouum Generalem eligi, & hic mōs incorrupte seruatus fuerit; vsque ad praesens tempus; nihilominus hæc Religio à primaua eius propagatione, singulo quoque anno, deinde vero, crescente numero; & Fratrum, & domorum eiusdem Ordinis, singulo quoque triennio Capitulum Generale, in quo eligebatur Prior Generalis dicti Ordinis, vel confirmabatur, vel etiam quandaque amouebatur; celebrare solebat. Post aliquod vero tempus ad quadriennium celebratio dicti Capituli extensa fuit; qui mōs perdurauit que ad annum Domini M. D. LXXXV. quo tempore, dñm in hæc Urbe huiusmodi Capitulum fieret, in gratiam Fratrum, qui sunt in Provincijs Ultra[m]athia, statutum fuit, quod singulo quoque sexto anno huiusmodi Capitulum celebraretur.

§. 3. Cum autem nihil reperiatur per Sedem Apostolicam Statutum, quo Prior Generalis dicti Ordinis, aut perpetuus, aut temporalis esse debeat, animaduertamusque Statutum predictum ad usum reuocandam, & huius Ordinis Fratribus cōnīmodum, & necessarium existere; Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & de Apostolicae potestatis plenitudine harum serie statuimus, & ordinamus, quod elecio personæ in Priorem Generalem dicti Ordinis, que sit in Capitulo Generali in proximo festo Pentecostes celebrando facienda, ad sexennium dumtaxat duret, quodque illis clāphis, perpetuis futuris temporibus Capitulum Generale dicti Ordinis singulo quoque sexennio celebrari debeat, in quo semper nouus Prior Generalis eligatur, & nunquam idem confirmetur.

Num. 1
Motus proprius Sit
ti Quinti, quod Offic
Generalatus non pr
rogetur ultra sen
tium.

§. 4. Quo circa omnibus, & singulis dicti Ordinis Professoribus huic negotio incumbentibus in virtute Sancte Obedientiae, & sub Excommunicationis Sententia eo ipso per Contrafaciientes Incurrentia, praecipimus, quatenus singulo quoque sexennio ad noui Prioris Generalis dicti Ordinis electionem, quibuscumque rebus posthabitis, procedant, nec ipsi, se ut tunc existens Prior Generalis, aut quiuis alius quacumque dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgens, seu ipsius Ordinis Protector, quacumque de causa, etiam urgentissima, confirmationem, sive extensionem dicti Officij in aliud etiam breuissimum tempus a Romanis Pontificibus successoribus nostris, & Sede Apostolica petere, & obtenta, vti audeat, vel presumat, ita ut elapsu dicto sexenio, praedictum Officium Prioris Generalis ipso iure vacet, & vacare censeatur. Decernentes taliter factas electiones, & confirmationes, nullas, & irritas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dicti Ordinis, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo labore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Maij 1587. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Die 17. Maij 1690.

Fra Giuseppe Guerrero Agostiniano supplica venghi prorogato il Capitolo Generale.

Rescritto, Al Sig. Cardin. Protettore.

Adi 17. Maggio 1690.

Frat^e Agostino Lubin Agostiniano supplica, che si sospenda la celebrazione del Capitolo Generale.

Rescritto, Al Sig. Cardin. Protettore.

M A G. F R. F V L G E N T I V S . T R A V A L L O N I

a Monte Elparo Georginas,

Totius Ordinis Fratrum Erémitarum S. P. N. Augustini

Prior Generalis.

Venerabilibus in Christo Patribus, ac Fratribus eiusdem Ordinis, at voti,
salutem in Domino sempiternam.

Exutum officij nostri cum emenso iam laborioso quinquennio spectare-
mus essuri mollem dignioribus humeris, Capituli Generalis tēpus, &
Nobis Generalatus minus supra Apostolicæ Sediis auctoritas ad trien-
nium, quamvis indignissimis, prorogauit. Id vero, licet reformidaremus,
ut molestum est nautis cum vicino portu Naucula reflentibus auris inhib-
etur,

Num. 2.
Petitiones PP. Asi-
ntium Hispaniarū,
• Galliarum, regi-
• cata in Sec. Mem. S.
• Pape.

Num. 3.
Littere P. Generalis,
im insertione Brevis
prorogationis Capitu-
Generalis.

inhibetur, & in medias denuò tempestates abripitur, nihil tamen debuimus magis quam imperata facere, & quod altiori paratum est manu, atque consilio, obedienter accipere. Quare Generalia Ordinis Comitia ad annum, qui supra millesimum & sexcentesimum nonagesimus quartus habetur, dilata esse, notum omnibus facimus, & declaramus virtute Apostolici Brevis, cuius tenorem adiicimus, videlicet.

ALEXANDER PAPA VIII. AD FTVRAM REI MEMORIAM.

CVM Sicut accepimus, dilectas filius Fulgentius Traualloni Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini ad officium Prioris Generalis huiusmodi, in proximè preterito Capitulo Generali dicti Ordinis electus, necon dilecti filii moderni Procurator Generalis, & Assistentes Generales eiusdem Ordinis, sive in dicto Capitulo Generali similiter electi, sive auctoritate Apostolica deputati in obsequiis sibi demandatis respectiù numeribus, hactenùs suis fidei, prudentia, charitate, & integritate se gesserint. Tempus vero ad quod illis officia prædicta respectiū delata fuerunt anno proximè venturo, quò nouum Capitulum Generale iuxta Constitutiones Ordinis prædicti celebrari deberet, expiratum sit, nec Capitulum Generale huiusmodi, ob presentes bellorum motus, absque graibus difficultatibus, atque Capitularium incommodis congregari valeat. Hinc est, quod Nos felici, prosperoque ipsius Ordinis regimini, & gubernis, consilere cupientes, ac dicti Fulgentij Prioris Generalis, reliquo- rumque Fratrum supradictorum singulares personas & quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque Ecclesiasticis sententijs, cen- saris, & paenit à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quonodolibet innodatae existant ad effectum presentium tantum con- sequen, barum serie absoluer. & absolutas fore censentes. Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica po- tentiatis plenitudine, & ipsi Fulgentio Priori Generali, alisque Fratribus supradictis Prioris Generalis, ac Procuratoriis Generali, & Assistentiis Generalium dicti Ordinis Officia eis respectiū, ut petitum delata ad trien- nium à fine temporis supradicti computandum, cum omibz, & singulis præminentij, prærogatiis, facultatibus, auctoritate, priuilegijs, gratijs, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore presen- tium prorogamus, ac extendimus, & ampliamus. Mandantes, propriae in virtute sancta obedientia, ac sub indignationis nostre, alisque arbitrio no- stro imponendis penit, omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, ceterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut eundem Fulgentium Priorem, Generalem, aliosque Fratres supradictos in suis respectiū officijs prædictis, illorumque libero exercitio iuxta tenorem presentium continuare sian, & permittant, eisque in omnibus ad offi- cia huiusmodi pertinentibus prompte pareant, & obedient, faueantque, & assistant respectiū. Ac decernentes easdem presentes litteras, firmas, vali- das, & efficaces existere, & fore, susque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ipsi Fulgentio Priori Generali, ceterisque Fratribus supradictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in-

pra-

premissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super bis à quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rantē contigerit attentari. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confir-
matione Apostolica, vel quavis siemitate alia roboratis Statutis, & Con-
suetudinibus, prīuilegijs quoquā, indulxit, & litteris Apostolicis in con-
trarium præmissorum q̄ somodolibet concessis, confirmatis, & innuatatis.
Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presencibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis haber, illis alijs in suo labore permanfuris ad
præmissorum effectum bac vice dumtaxat specialiter, & exp̄s̄e deroga-
mus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, ut earundem pre-
sentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu ali-
cuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica digni-
tate constituta munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra
illud, ubique locorum habeatur, que ipsi presentibus haberetur, si exhibita
forent, vel ostense. Datum Rome apud Sanctam Mariam Maorem sub An-
nulo Piscatoris die xxij. Iulij M. DC. XC. Pontificatus Nostri Anno
Primo.

I. F. Cardin. Albanus.

Vos igitur omnes pro ea, quam Religioni debitissimæ fide, ac pietate
suplices apud Deum Opt. Max. preces fundite, vt Sanctitati Suæ vi-
tam, & imperium felicitè proroget, & lumen gratiæ suæ, quo ad grā-
ue onus subtinendum reganur, misericorditer Nobis impertiaitur. Benedic
in Domino valete. Romæ 15. Augusti 1690.

Fr. Fulgentius Traualloni Prior Generalis.
Nostrī muneri affixò sigillo.

Mag. Fr. Nicolaus Serani Ord. Secret.

Regist. lib. 6.

Num. 4.
e Confit. Ordinis
rum Eremitarum
pt. Auguſtini, part.
p. 3.

Capitulum Generale totius Ordinis Nostri de sexennio in sexennium, omnino celebrari mandamus loco determinato per Definitores præce-
dentes Capituli Generalis in diuersis Regionibus ad honorem Ordinis,
&c. Hæc autem aliter dispōnere Prior Generalis minimè poterit, nisi
interueniente aliqua urgentissimâ necessitate, & consensus adesset Summi
Pontificis tempore existentis.

INNOCENTIUS PAPA DECIMVS.

Ad futuram rei memoriam.

eue Innocentij X. Commissi nobis à Domino Pastoralis officij ratio postulat, vt in his
ans prorogationē auctoritatē nostrā partes propensis studijs interponamus, per quæ
tuli Generalis ja- fælici personarum Altissimo sub suaui Religionis iugo famulantium sta-
per Urbanū VIII. tui, & gubernio salubriter consuli cognoscimus. Cum itaque impedimenta, propter quæ celebratio Capituli generalis Fratrum Erem. Ordinis
S. Augustini dilata fuit, ad præsens cesserent; idcirco nos quieti, & tran-
quillitati, necnon Regulari obseruantia, ac prospero regimini eiusdem
Ordinis opportunè prouisum esse cupientes, ac de singulari dilecti filij
nostri

nostris Ioannis Baptiste Tituli S. Silvestri de Capite Presbyteri Cardina-
lis Palloti nuncupati, dicti Ordinis apud nos, & Apostolicam Sedem
Protectoris, prudentia, fide, doctrina, & Religionis zelo plenam in Do-
mino fiduciam habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, & matura
deliberatione nostris, eidem Ioanni Baptista Cardinali Protectori, vt
Capitulum Generale totius Ordinis prædicti in festo Pentecostes anni
proximè futuri 1645. hac in Alma Vrbe nostra in Domo Regulari S. Au-
gustini eiusdem Ordinis omnino celebrandum indicere, & convocare,
necnon in illis eiusdem Ordinis Prouincijs, in quibus desunt Definito-
res, & Discreti, Capitula Prouincialia, etiam extra tempus ad hoc
Constitutionibus, seu Institutis regularibus Ordinis huiusmodi Apo-
stolica auctoritate confirmatis præfixum pro eligendis Discretis, &
Definitoribus ad effectum interessendi dicto Capitulo Generali, ita
tamen, vt Capitulorum Prouincialium huiusmodi Præsidentes, iuxta
predictas Constitutiones, seruataque illarum forma, eligantur; etiam
conuocare, necnon omnia, & singula alia, que ad effectum præmisso-
rum erunt necessaria quomodolibet, & opportuna, iuxta formam ea-
rumdem Constitutionum, illaque itidem seruata facere, gerere, & ex-
equi liberè, & licetè possit, & valeat plenam, & amplam facultatem
Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.
Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac
dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quo uis
firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, præsertim illis, in
quibus caueri dicitur, quod Capitulum generale sex mensibus ante il-
lius celebrationem intimari, & conuocari debeat, priuilegijs quoque in-
dultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus,
Fratribus, & personis, quibuslibet in contrarium præmissorum quomodo-
libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis
illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis ha-
bentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmisso-
rum specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibus-
cumque. Datum Roma apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14.
Decembris 1644. Pontificatus nostri anno primo.

M. A. Maraldus.

¶ Et ne numerus, ac multitudo Fratrum ad Capitulum conuenien-
tium confusionem pariat, statuimus, ne ad huiusmodii Capitulum con-
ueniant, nisi Reuerendiss. Pater Prior Generalis Ordinis, Prouinciales
omnium Prouinciarum, ac Vicarij Congregationum, Diffinidores simi-
litè, ac Discreti ipsarum: præter quos venire quoque teneantur Prio-
res, ac Regentes Conuentuum Generalium Italæ, si in Italia Capitu-
lum celebretur, & quotquot à Reuerendissimo P. Generali per litteras
publicas, vel priuatas ad prædictum Capitulum vocati fuerint.

Num. 6.

Ex Confit. Ordin.
3. part. cap. 3. §. 3.

ROMANA PRÆTENSÆ PROROGATIONIS
Capituli Generalis.

UT in futurum Comitijs Generalibus modus magis certus, & fixus stabiliretur in Ordine Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, san. mem. Sixtus V. præiuia narrativa præcedentium consuetudinum, ac temporum, in quibus con vocari solebat Capitulum Generale, præfinendum mediante specialissimo Diplonate duxit, quod ab inde, & in posterum, perpetuisque futuris temporibus singulo sexenio celebraretur in Festa Pentecostes Generale Capitulum, in quo (sunt verba præcisa eiusdem Diplomatis, seu Brevis dati per extensum ad partes, *Summario, num. 1.*) semper nouus Prior Generalis eligatur, & nunquam idem confirmetur: Idque reuerat sanciuit Motu proprio, & ex certa sciencia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per verba induictua legis generalis in dicto Ordine seruandæ, vt ibi: *Statuimus, & ordinamus.*

Et quoniam sœpius contingit, vt leges huiusmodi quantumuis Canonice nimis, & salutares, tractu temporis exolescant, vt in uiolabile idcirco robur Pontifex adiiceret huic suæ Constitutioni, sub §. 4. eiusdem Brevis, seu Motu proprio, *In virtute sancte obedientie* (sunt pariter ipsissima verba) & sub excommunicationis sententia eo ipso per contrafacentes incurrienda, præcepit: *Quatenus singulo sexenio ad noui Prioris Generalis dicti Ordinis electionem quibuscumque rebus pœnhabitis procedant, addito, quod, nec ipsi, scilicet Professores eiusdem Ordinis, seu tunc existens Prior Generalis, aut quiuis alius quacumque Dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgens, seu ipsius Ordinis Prosector, quacumque de causa, etiam urgentissima, confirmationem, sive extensionem dicti Officii in aliud etiam brevissimum tempus à Romanis Pontificibus Successoribus nostris, & Sede Apostolica petere, & obtemperare, uti audeat, vel presumat. Concludendo finaliter: Ita ut elapsa dicto sexennio, predictum Officium Prioris Generalis ipso iure vacet, & vacare censeatur, decernentes aliter factas electiones, & confirmationes nullas, & irritas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse. Additis in finali §. 5. alijs derogatorijs effractatissimis, vt latius in dicto *Summario, num. 1.* & *Bullario impresso Ordinis Eremitarum, fol. 365.**

Cum igitur ad normam huius specialissimæ Constitutionis debuisset in proximo imminenti Festa Pentecostes deueniri ad celebrationem noui Capituli Generalis, placuit, forsitan vt in eorum Officio, ac munere perseuerarent, duobus PP. Assistentibus sub die 17. Maij 1690. preces porrigitur sa. mem. Alexandro VIII. & sub prætextu bellicorum motuum expertere prorogationem ipsius Capituli, & consecutuam confirmationem Prioris hodierni Generalis Proc. Generalis, aliorumque Assistentium, & Officialium, vt liquet ex tenore precum porrectarum, & existentium in Secretaria Brevia, & vberius in *Summario, num. 2.* At quoniam nullam prorsus fecere mentionem de præmisso specialissimo, ac prægnantissimo Motu proprio, indiuiduaque Constitutione san. mem. Sixti V. edita pro salubri Regimine huius Ordinis, quinimò per manifestam obreptionem perperam supposuerunt, quod noua Capituli Generalis conuocatio facienda tantummodo foret ex vi Constitutionum, seu Statutorum Ordinis, vt hanc utr expressum in

narratiua Breuis, de quo proximè facile fuit illis à benignitate Principis extorquere sub die 22. Iulij proximi præteriti Breue suspensuum, sèu proratorium Capituli Generalis ad triennium, quemadmodum legitur in *Summ.* num. 3.

Ignaro igitur huius rei penitus existente toto Ordine, omnibusque Vocalibus, Magistris, & Professoribus, censuit nuper hodiernus Prior Generalis Typis exculsum Breue eiusdem san. mem. Alexandri distribuere, & publicare; sed illius tenore, ea, qua decet veneratione perpenso, non leuis irrepsit scrupulus in Ordine vniuerso super eiusdem Breuis insubstantia, & quemadmodum si in humanis adhuc existeret Summus ille Pontifex, nedū ab eius Oraculo facile fuisset habere huius dubij solutionem, sed etiam obtinere reuocationem gratia subreptitiae, & obreptitiae, ita ad præsens habendo recursum ad PP. Eminentissimos Ecclesie viduatæ Directores humiliter implorant, quatenus agnita prædicta subreptione, & obreptione, placeat consulere, & tranquillo Regimini Augustinianæ Familiae, & omnium subditorum conscientiae expauescentium, ne propter formidabile Anathema contentum in Motu proprio Sixti V. se ipsos illaqueent, obedientiam præstantes intruso.

Et sanè res videatur esse manifesta, siquidem si vñquam fas est aduersus consimilia Brevia excipere de defectu intentionis in concedente, non obstantibus quibusque clausulis de more apponi solitis, ex quo iuxta *Text.* in cap. 2. de *rescript.* gratia qualibet continet in se connaturalem illam, & implicitam conditionem, dummodo preces veritati nitantur. Hic est casus præcensus, quia & adeo artificiose taciturnitas eiusdem Motus proprij tam enixa, & indiuidui, & in Breui contrario non legitur villa clausula impeditiva, quo minus derur de defectu intentionis, sicuti vbi etiam concurreret clausula sublata (quæ in casu nostro non intercedit) necessarium esse, annotarunt Marescot. var. *resol.* lib. 2. capl. 1. num. 89. & seqq. & num. 104. & seqq. Gonçal. ad regul. Cancell. gloss. 66. num. 26. & seqq. & sequitur Garc. de Benef. part. 6. cap. 3. num. 88. & magistraliter Rot. in decis. 9 num. 1. & seqq. & per tot. coram Zaratt. alias decis. 247. part. 11. recent. Cardin. de Luca de Pension. discurs. 50. num. 9. & alibi passim.

Quod autem non fuerit facta mentio memorati Motus proprij Sixti V. patet ex lectura ipsius Brevis dati in *Summ.* num. 3. in quo simpliciter supponitur, quod tempus noui Capituli Generalis adueniret tantummodo *iuxta Constitutiones Ordinis prædicti*, non autem quod obstareret specialissima Bulla tot penis, & clausulis impeditiva cuiuslibet extensionis, profindeque quodcumque priuilegium posterius quamcumque gratiam, quodcumque Breue de super impletatum esse penitus subreptitium, & laborare defectu intentionis, *juxta magistrale conf. Roman.* 327. per tot. perpetuò dixit Rota, ut in decis. cumulatis coram Peutinger. decis. 104. num. 12. & seqq. vbi sub num. 3. quod non obstante generica derogatione, non constito de speciali scientia Papæ circa aliquod particulare Breue, vel priuilegium antecedens, gratia corruit ex defectu intentionis, & sub num. 16. cum Io. Monach. in cap. In generali 81. num. 13. & 13. de regul. iur. in 6. subdit, quod quacumque verba generalia posteriora Papæ non comprehendunt ea, quæ specialiter alio iure sunt prohibita, & sequitur eadem Rot. decis. 189. sub num. 9. part. 15. vbi ad normam cap. *Ceterum*, & cap. *Super litteris de rescript.* considerando anteecedentes litteræ apostolicas prohibitiuas, & conceptas clausulis valde ampliis,

plis, inquit, gratiam esse defectuam intentionis, vel vitio subreptionis laborare, nisi fuerit facta mentio de omnibus, quæ mouere possent Pontificem ad denegandas litteras posteriores, & decis. 372. num. 1. & seqq. & signanter num. 4. & seqq. part. 17. & coram eadem san. mem. Alex. VIII. decis. 115. sub num. 3. vbi quod si certior Pontifex fuisset effectus de præcedenti limitatione, seu restrictione Apostolica, illam non mutasset, vel saltet difficilius; & decis. 239. num. 4. & 5. vbi repetit hoc ipsum: Et maximè quando prædens Constitutio prodijt per viam legis generalis, & è conuerso litteræ posteriores emanarunt per viam priuilegij, vel gratiæ specialis, vt in decis. 46. per tot. & signanter num. 5. & seqq. coram eodem Sanctissim.

Fortius verò ponderatis, vt diximus, specialitatibus, & clausulis prægnantissimis, quæ concurrunt in prædicto Motu proprio Sixti V. quoniam ad differentiam Constitutionum Ordinis, quæ solum ut terminatiæ Capituli antecedentis fuerunt enarratæ, in primis in ipso veratur confirmatio, vel relectio Prioris Generalis, quando præcedenter (vt præmissus) non erat hoc prohibitum, immò aderat expressa reseruatio consensus Summi Pontificis in contrarium, vt videre est Sunnar. num. 4. negari etenim non potest, quod si san. mem. Alexander sciuisset vice Constitutionum Ordinis, quæ præseruant consensum Pontificis in contrarium, extare specialem determinationem Apostolicam, vel penitus gratiam denegasset, vel saltet difficilius ad illam inclinasset, & hoc exuberat ex vulgatis ad subreptionem, seu defectum intentionis inducendum, vt ait Felin. in cap. Super litteris, num. 8. de rescript. Socin. Sen. conf. 260. num. 2. lib. 2. Rota coram Bich. decis. 189. num. 17. & decis. 302. num. 5. & seqq. & coram Dunozze. Iun. decis. 731. num. 45. & decis. 54. num. 32. part. 1. sec. & alibi quotidie.

Edòque etiam certius, quia non solum eadem Constitutio Sextina iuxta effrenatissima verba superius registrata habet tot derogationes ad futuras confirmationes, in quibus sanè terminis, nisi eidem præcedenti Constitutioni appareat derogatum, intrat semper defectus voluntatis in concedente, vt punctualiter tradit Ferret. cons. 323. sub num. 8. §. Et multò minus cum seqq. ac per tot. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 5. num. 18. Rota in Orléan. Decim. 21. Maij 1586. coram Oran. plenè Goncal. al regul. Cancell. glos. 36. sub num. 12. ex vers. Tertiò quero, cum plurib. seqq. Donst. in præ. Regul. tom. 1. tract. 14. quæst. 1. num. 10. & 11.

Verumetiam sub poena excommunicationis veratur, ne, siue Frates Ordinis, siue ipse Prior Generalis, siue, quod magis est, ipsiemit Eminentissimus Ordinis Protector, valeat etiam ad breuissimum tempus à Romanis Pontificibus successoribus, & Sede Apostolica confirmationem, vel extensionem Officij Generalatus petere, vel eadem confirmatione, aut extensione obtenta vti; quamobrem ob id duo resultant annullatiua Brevis, & implicatiua per necesse defectus intentionis, alterum nempè, quod exoritur ex comminatione anathematis, cuius mentione non facta, rescriptum annullatur, quemadmodum rescribendo Episcopo Imolen. propriamque gratiam annullando sanciuit Innocent. III. in cap. Dilectus 26. de rescript. & annotarunt relati per Meroch. de arbitr. cas. 201. num. 38. cum ceteris per Barbos. in dicto cap. Dilectus, num. 1. & 4.

Et alterum, quod stante prædicta prohibitione impetrandi, ac vtendi, debebat specialissimè de huiusmodi duplicato præcepit, ut prohibitione fice-

fieri mentio in rescripto, seu Breui, alias namque illius nullitas, subreptio,
ac intentionis defectus emergit incontrovertibilis, teste Barri, in l. Neminiem;
C. de Caron, frument. Vrbis Rom. lib. 11; quem optimè refert, & sequitur
Monet, de commut. ultim. volunt. cap. 7; num. 181. Rot. decis. 5. num. 4. & n.
9. cunctis, coram Duran, vbi cum eadem Rot. coram Mant. decis. 267. n.
8. alijisque subdit, utriusque obstaculi, nempe de non petendo, & vendendo
faciendam esse mentionem, quia etiam sublatu vno obstaculo, non censem
alterum sublatum, quod & ante eum firmavit Paris, cons. 43. num. 14.
cum seqq. & cons. 96. num. 92. & seq. lib. 1. & punctualissimè viden. Rota
decis. 148. num. 13. 14. & 15. part. 19. recent.

Et ex his non oporteret descendere ad contrarias clausulas derogatorias
appositas in Breui sae. mem. Alexandri, dum Authoritates omnes usque
dum in unoquoque obstaculo, seu propositione allegata loquuntur (prout
hic) etiam si supercedant derogatoriæ generales, quales dicuntur illæ, quæ
continetur in dicto Breui, videlicet illa L. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, cum extensione clausulae, quorum tenores: istæ
etenim generales derogatoriæ sequuntur naturam gratiæ principalis, seu dis
positionem, cui adiiciuntur, & consequenter dum ex hucusque animadversis,
ac firmatis manibus palpatur, quod Princeps per taciturnitatem verisimiliter
dique circumventus, ac presupposuit duntaxat obsertere. Constitutiones Or
dinis, quæ minimè vetabant reelectionem, & confirmationem, immo ex vir
gentissima causa, ac de consensu Summi Pontificis illam expresse permette
bant, quando diametralem in oppositum, non obstante qualibet urgentissimæ
causa, Motus proprius Sixtinus vetat per Pontifices successores à Sede Apo
stolica fieri extensionem, prorogationem, vel confirmationem Generalatus,
& Capituli respectu, certè præstatæ derogatoriæ generales non sunt idoneæ
ad supplendam illam intentionem, quæ per ignorantiam facti defuit in con
cedente, sed sicuti diximus, tanquam ad gratiam accessoriæ corrunt cum
ipsa gratia, ut post Socin. Sen. cons. 164. num. 7. lib. 2. Ferret. cons. 32. num.
52. respondit Rota coram Seraph. decis. 981. num. 7. & 8. & latius in Diener.
Prioratus 22. Maij 1656. §. Cum etenim, coram Verosp. confirmata decis. 292.
num. 5. part. 12. recent. & coram Cocci, decis. 2170. num. 7. & decis. 131.
num. 3. & 4. coram Dunoz. Iun. & in proposito clausula quorum tenores, quæ
nunquam supplet defectum intentionis, nullamque habet efficaciam quoties
Papa, si sciueret, non ita facile rescripisset, Paris, cons. 74. num. 53. lib. 4.
Rota ditt. decis. 981. num. 8. coram Seraphin. Donat. in præx. Regul. tom. 1.
tract. 9. clas. 9. num. 8. Spad. cons. 53. num. 13. lib. 1. eadem Rota apud Mar
chesan, de commiss. par. 1. fol. mibi 639. num. 7. & seqq. vbi pulchre; & late
respondet ad dictam clausulam, & post eam egregie pariter dictum fuit in
dicta decis. 148. num. 19. par. 19.

Et ne diuagemur per Authoritates specificas quidem, familiares, &
perstringentes, vbi habemus casu in individuo examinatum, & definitum,
sufficit habere se remissiu ad Roman, in dicto magistrali eius cons. 327. per
tot. vbi cum quereretur de quibusdam litteris Apostolicis impetratis à Ma
rino V. per quendam Hermannum, cum clausulis derogatorijs amplissimis,
ac etiam (prout hic) Motu proprio, & ex certa scientia, & cum clausulae quo
rum tenores, pariformiter extensa in revocatione contrariorum, nihilominus
quia in eisdem litt. Martini supponebatur, solum obstarere gratiæ Constitu
tio-

tiones Ecclesiarum, nec apparebat expressum, quod obstatat Constitutio specialis pro regimine ciudem Ecclesiarum edita per Bonifacium IX. robuste demonstrat, & firmat coruere ex defectu voluntatis, & intentionis gratiam, & concessionem posteriorem, quia difficultius, ut ipse ait, derogat Martirius dictae Constitutioni, si narrata sibi fuisset veritas, scilicet, Constitutionem ipsam fore Bonifacij IX. Et non Constitutionem Ecclesiarum, nam ut subdit sub num. 3. difficultius dispensatur contra id, quod ex maiori autoritate robatur, ut est authoritas Pape, idque comprobatur successu per totum consilium pluribus rationibus frustra transcribendis, illudque tanquam, ut præmisimus, magistrale secura est in eisdem ferè terminis, Rot. in Frisingen. Inanici coram bav. mem. Albergato, quæ est dicta decis. 148. part. 19. vbi cum Baro Sigismundus de Koller obtinuerat à san. mem. Clemente X. Præposituram Ecclesiarum Frisingen. cum dispensatione à residentia circa ipsam Ecclesiam de tempore quo resideret apud alteram Ecclesiam Ratisbonen. dictum fuit, quod cum ipse expisserit solummodo extare Statutum Ecclesiarum Frisingen. præceptuum residentiarum, & prohibitorium dispensationis, nullaque mentio facta fuerit de Constitutionibus Apostolicis, quæ prædictam residentiam præcipiebant, gratia, & Breue non erat exequendum.

Cum itaque præter generales, ac specificas Authoritates, ipsamque palpabilem rationem, habeamus casum à tam insigni Canonista, & Doctore decisum, & nuper etiam à Sacra Rota comprobatum, & canonizatum, dicimus habere pro hac parte casum legis citræ necessitatem progressus ulterioris, vel alterius responsionis ad omnia motiva, ad omnes clausulas, quæ ex opere posito pro substantiatione Brevis possent circumferri, ut cum Ias. alijisque clamat Vincent. de Franch. decisione 363. num. 4. Surd. decision. 229. num. 36. Rot. coram Coccin. decis. 2121. num. 18. vers. Quorum decisio; & decision. 122. in fin. part. 5. rec. & decis. 106. num. 7. & decis. 560. num. 3. p. 18.

Solumque ad exuberantiam ultræ præmissa subiectimus, quod est in præfatis circumstantijs etiam generaliter uno ore tradatur à scribentibus, quod gratia Motu proprio, ex certa scientia, & ex plenitudine potestatis numquam tollat exceptionem respicientem defectum intentionis, ut notant Socin. Egid. Seraphin. aliaque cumulati apud Spad. consil. 102. num. 1. lib. 2. & Rota coram Rembold. edita in eodem casu, & successiuè registrata penes eudem Spad. sub num. 9. & 17. & iungendo efficaciam derogatoriarum generalium, concludit Peregrin. consil. 2. num. 29. lib. 1. Rota post Nouar. in Summ. Bullar. decision. 13. num. 4. & decis. 351. num. 18. part. 17. rec. Nihilominus cessat etiam in facto virtus operativa harum clausularum, ex quo, ut liquet dicto Summario, num. 2. porrectum fuit à duobus PP. Assistentibus, in eorumdem munere perseverare studentibus, memoriale esse etiū, unde ultra quod possit citræ iniuriam obiectari fraus aliqua, vel circumuentio, ex quo, nec ipso, nec Prior postea Generalis possunt licet allegare ignorantiam propriarum Bullarum, ut in fortioribus contra Superiora alterius Collegij Regularis, pro inducenda mala fide, considerauit Rota coram clar. mem. Cardin. Carr. decision. 816. num. 13. Adhuc palpatur, ut diximus, in facto, quod Breue non emanauit Motu proprio, & per consequens eo minus impeditur dare de defectu intentionis, ut post Adden. ad Burat. decis. 621. num. 26. monobat Rot. in decis. 351. num. 10. & 17. part. 17. ubi etiam sub num. 18. subiungit, quod etiam, non obstante Motu proprio, valet opponi de defectu intentionis.

intentionis, ex quo Motus proprius nostra supplet Pontificis voluntatem, sed tantum relevat ab onere iustificandi narrata, ut iuxta doctrinam Ioh. Andrei. in cap. Si Motu proprio, de praebend. in 6. Gonçal. ad regul. Cancell. glof. 32. num. 5. Rot. coram Seraphin. dec. 398. num. 1. Et cor. Merlin. dec. 318. num. 3. & seqq.

Atque ex his pariformiter vanum efficitur respondere ad causam impulsuam motuum bellicorum, sub quorum praetextu fuit a benignissimo Principe extorta gratia, quoniam non solum notorium est, quod non obstante tali asserto impedimento, in Urbe de facto celebrantur talia Capitula Generalia aliorum Ordinum, Monasteria, & Provincias ultra Mare, & ultra Montes habentium, ita ut nuper pacifice ex Hispaniis, Lusitanis, & Canariensi Provincia de eodem gremio familiae Augustinianae ad Urbem aduenient alij Religiosi, verum etiam ex hac causa Bellorum quid inde potest emergere? Potuitne sanari defectus, tam manifestus intentionis in Pontifice? Quin etiam quando dicere vellemus, quod causa bellorum foret hedum virginis, sed virginissima, eccè quod incidimus in litteram Constitutionis Sixtinæ, quæ sub pena excommunicationis, *quocunque de causa etiam virginissima*, yetat peti per quemcumque, siue Fratres Ordinis, siue Priorem Generalem, siue etiam Eminentissim. eiusdem Ordinis Protectorem hanc extensionem prorogationem, aut confirmationem Officij, & obtenta vti, nam praedita verba Bullæ Sixtinæ, *quacunque de causa etiam virginissima*, sunt apta comprehendere causum bellii, aliosque omnes casus, qui regulariter non comprehendenderentur, ut cum Sard. decis. 283. adiungit Matrilli de Magistratibus. lib. 1. cap. 22. num. 49. Et in omnem casum erat exprimendum, quod Sixtus predecessor aduersus ea, quæ a contrario permittebatur in Constitutionibus Ordinis sub Breve dumtaxat enunciatis, verabat peti, & vti posse talibus Confirmationibus, etiam ex quacunque virginissima causa, & erat pariter exprimendum, quod alij Regularis nihilominus Comitia Generalia cogebant, alias namque semper redimus ad idem, quod vel nullatenus Pontifex Breve concessisset, vel difficilius, & vtrunque ad gratia annulationem exuberat, ex iam alleg.

Audiuius, quod quoddam affiri prætenditur exemplum san. mem. Vrbani VIII. quodquæ est unicum a Constitutione Sixtina usque ad præsens; sed præterquam sufficeret respondere, quod exemplis non sit iudicandum, ut per Mandella cons. 142. num. 8. Buccaferr. cons. 91. num. 35. Chartar. decis. Mediol. 66. sub num. 53. vers. Nec scrupulum, & num. 71. cum seq. Card. de Luca de præmin. disc. 13. num. 23. & dixit etiam Rota coram ebdem san. mem. Alex. VIII. dec. 160. num. 8.

Adhuc & tale exemplum non fraternizat cum nostro, quoniam si placuit illi Principi confirmare tunc Priorem Generalem, etiam de novo illum deputauit, & constituit, ut ibi, & quatenus opus sit, de novo facimus, consti-tuimus, & deputamus, ac propterera cum in casu nostro processum fuerit, non per viam nouæ deputationis, & constitutionis, sed per viam simplicis confirmationis, ac demum bellum tunc exasperans Italianam, Statum dilaniaret Ecclesiasticum, nemo non videt, quam sint diuersæ circumstantiae, ita ut ex illarum variatione, nec regula, nec exemplum possit urgere, ut in proposito responsum fuit per Rot. apud Post. de manu. dec. 197. num. 10. vers. Non obstat resolutio, & cor. Dunozett. Iun. dec. 842. num. 9. vers. Postremo non relevat.

Accedit

Accedit, quod nec prædictum exemplum in suis terminis habuit subſtentiā, quia paulò post ad Pontificatus apicem eucto san. mem. Innocentio X. licet non eſſet effluxum tempus in Breui Urbani VIII. prorogatum, Incontinenti deuentum fuit ad nouam Capituli celebrationem, & quod magis eſt, nec etiam iudicatum fuit oportere (agnita forte nullitate Breuis præcedentis mentionem facere) eiusdem Breuis, sed ut patet in ſum. num. 5. fuit intimatum, ac celebratam nouum Capitulum Generale per litteras clar. me. Card. Palloti tunc Ordinis Protectoris, mediante insertione Breuis Innocentiani, nullam de altero Breui Urbani mentionem, ut præm̄ilimus facientis, quando etiam si habitus, fuisset Prior tunc Generalis pro benē confirmato ad ipsum ſpectaſſet conuocatio noui Capituli Generalis, ut sancitur in Constitutionibus ſum. num. 6. Proindeque quale nām fundamentum statui potest ſuper exemplo, quod nec etiam in hīs diuersis circumſtantīs fortiri potuit effectū ſuum: ut dicitur de collationibus, vel præſentationibus ineffectuatīs, quæ in nihilo attenduntur, iuxta consil. Calderin. 12. de Iurepatr. & theoricā Kipe in cap. cum Ecclesiā Sutrina, nām. 93. versi. Quinto requiritur, de cauſ. poſſif. & propriet. Rot. coram Burat. dec. 476. num. 5. & dec. 283. num. 10. part. 5. rec. & frequentē in alijs.

Concludendo igitur, adeo euidenter Breue san. mem. Alexandri claudicat in defecu voluntatis, cum manifesta, si fas est dicere, circumuentione ob taciturnitatem veri ab impletoribus factam, ut si (quemamodum diximus) mors Summi Pontificis non impeditur recursus ad eundem concedentem, facile crederemus ab eo reportare rescriptum declaratiuum; quod talis non fuerit illius intentio, vt passim ab ipsissimis Summis Pontificibus proprias gratias annulantibus rescriptum legimus in tot. tit. de rescript. & alias declarauit sancti mem. Alexander VII. vt habetur in dec. 198. num. 23. cor. Prior. Et ita, &c. saluo, &c;c.

Ansaldo de Ansaldo Aduoc.

ROMÆ, Typis Réu. Cameſ. Apóstol. 1691. Superiorum permisſu.

Sapientissimi Doctores Salmanticenses, & Com-
plutenses dignentur de rationibus in hoc
libello allegatis iudicium
efformare.